

Kun kaikki sortuu, nostakaa päänne pystyyn!

Jer 33:14 – 16 (Ei tekstiä)

Luuk 21:25 – 28, 34 – 36

Auringossa, kuussa ja tähdissä näkyy merkkejä. Meren aallot pauhaavat jylisten. Kaikki lamaantuvat pelosta odottaessaan sitä, mikä on kohtaava ihmiskuntaa, sillä taivaiden voimat järkkyvät. Silloin nähdään Ihmisen Pojan tulevan pilven päällä suuressa voimassaan ja kirkkaudessaan. Kun nuo tapahtumat alkavat, nostakaa rohkeasti päänne pystyyn, sillä teidän vapautuksenne on lähellä.

Pysykää siis alati valveilla ja rukoilkaa itsellenne voimaa, jotta selviäisitte kaikesta siitä, mikä on tapahtuva, ja kestäisitte Ihmisen Pojan edessä.

Voimakkaassa maanjäristyksessä hirveä ahdistus valtaa ihmiset. On kauheaa huomata, ettei jalkojeni alla enää olekaan lujaa pohjaa. Vähän aikaa sitten useimmat meistä eivät tienneet, mikä tsunami on. Nyt tiedämme. On siis aivan perusteltua tuntee ahdistusta, kun meren pauhu ja jyminä kuuluvat kaukaa. Vaikeissa tilanteissa me ihmiset kehitämme myös ennakoivan ahdistuksen. Näemme tapahtuvat kauheudet ja pelkäämme, että seuraa vielä pahempaa. Tämän päivän evankeliumi kuvaa sellaista silmittömän kauhun täyttämää tilannetta. Siihen tulee vielä lisäys: ei ainoastaan maa järise, vaan taivaankappaleetkin järkkyvät. Uhkaavia merkkejä on nähtävissä auringossa, kuussa ja tähdissä. Ymmärrämme täysin, että ihmisiltä salpautuu henki pelosta.

Siitä tilanteesta Jeesus sanoo: kun tuo kaikki tapahtuu, olkaa rohkeita ja nostakaa päänne pystyyn, sillä teidän vapautuksenne on lähellä.

Jeesus lupaa meille, että kaikki sujuu hyvin. Maailmankaikkeus ja ihmiskunta eivät ole paholaisen hallussa, vaan Jumalan kädessä. Elämän vaaroissa ja vaikeuksissa tuskanne voi pinnan läpäistyään tulla koko olemassaolon täyttäväksi. Mutta vielä syvemmillä teissä voi ja pitää olla juurtuneena järkkymätön toivo onnellisesta lopputuloksesta. Siemenet tälle toivolle, jota mikään ei voi hävittää, minä kylvän teihin. Annan ne teille lahjaksi. Mutta niiden vaalimisesta ja hoitamisesta teidän on itse huolehdittava.

Monet meistä ovat kokeneet kerran tai useamminkin, että mitä pahimmissa tilanteissa, aidon epätoivon tilassa syvällä aivan sielun pohjalla on hiljaa aavistettavissa uskomaton rauha ja luottamus.

Monet ihmiset tuntevat syvän depression sanomattoman tuskan: elin aikaisemmin itseni ulkopuolella omalle elämälleni vieraana. Masennus oli hirveä. Ilman sitä en kuitenkaan olisi muuttanut elämäni enkä olisi löytänyt itseäni. Ensin täytyi elämässäni kaiken sortua. Vasta sen jälkeen oli uusi alku mahdollinen.

Kirkkomme nykyiset päättäjät pitävät kiinni tietystä pappiskäsityksestä, mikä estää lähes kaiken välttämättömän kehityksen kirkossa. Päättäjät järkeilevät: jos luovumme tästä pappiskäsityksestä, niin kaikki luhistuu ja huuhtoutuu pois virran mukana. Vasta kun he kykenevät tunnustamaan tuon pelon, tulee todellinen uusi alku mahdolliseksi.

Ensimmäisessä Johanneksen kirjeessä on sanottu jotain äärimmäisen tärkeää: "Pelkoa ei rakkaudessa ole, vaan täydellinen rakkaus karkottaa pelon. Pelossahan on jo rangaistusta; se,

joka pelkää, ei ole tullut täydelliseksi rakkaudessa.” (1. Joh 4:18). Kun kaikki sortuu, olkaa rohkeita ja nostakaa päännne pystyyn, sillä teidän vapautuksenne on lähellä.

Oikeastaan pitäisi ihmetellä, että me kristityt suhtaudumme niin raskaasti tuohon toteamukseen.

Uskomme peruskokemus on kuitenkin: Jeesus tekee vain sellaista, mikä on hyvää ja auttaa ihmisiä. Siitä huolimatta ihmiset tahtovat torjua hänet ja kieltää hänet. Siinä silmänräpäyksessä, jona he ristiinnaulitsevat hänet, jolloin aurinko pimenee ja maa järisee, silloin he uskovat päässeensä hänestä lopullisesti eroon. Nyt on sortunut kaikki, mitä hän rakensi tai tahtoi rakentaa. Tuska valtaa ja hajottaa hänen seuraajansa. Loppu. Nyt on kaikki ohi. Jopa hän itse huutaa tuskassaan: Jumalani, Jumalani, miksi hylkäsit minut? Miksi?

Uskomme sanoo meille, että siinä samassa silmänräpäyksessä alkoi ihmiskunnalle uusi aikakausi. Siinä silmänräpäyksessä tapahtui jotain täysin uutta: meidän lunastuksemme, meidän vapautuksemme.

Ja mitä sanoo ylösnoussut apostoleilleen yhä edelleen? Hän sanoo: älkää pelätkö! Vieläkin sanon teille: älkää pelätkö!

*Ensimmäisenä. adventtisunnuntaina
3.12.2006*